

## **Van Eyck**

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap heeft in haar voornemensbrief van 10 juni 2020 de mogelijkheid geboden om te reageren op eventuele feitelijke onjuistheden in het advies van de Raad voor Cultuur van 4 juni jl. De reactie van Stichting Van Eyck (hierna: Van Eyck) is voorgelegd aan de raad, met het verzoek om te bezien of deze aanleiding geeft het advies over de aanvraag te herzien. In dit aanvullende advies reageert de raad op de gemelde feitelijke onjuistheden. Andere reacties dan feitelijke onjuistheden laat de raad buiten beschouwing.

In een reactie op het advies gaat Van Eyck in op de minieme verhoging (ongeveer 11.000 euro) van het adviesbedrag, in relatie tot het aangevraagde bedrag van 250.000 euro en de indexeringen die inmiddels hebben plaatsgevonden. De raad is ten onrechte uitgegaan van peildatum 2017 (1.627.967 euro) en niet van de peildatum 2018 die OCW hanteert. Het geadviseerde bedrag impliceerde een verhoging van ruim 82.000 euro (4,99 procent), maar is ten opzichte van peildatum 2018 lager uitgevallen.

De instelling stelt ook dat het onjuist is haar financieringsmix aan te merken als onvoldoende; de eigen inkomsten beslaan een derde van de begroting. De raad is het met de bewoording van Van Eyck niet eens. Hij schrijft in zijn advies dat de financiële gezondheid van Van Eyck niet optimaal is: er is weinig direct inzetbaar eigen vermogen en de grotere afhankelijkheid van subsidies maakt de financieringsmix kwetsbaarder. Wat de raad hier ter nuancering wel aan wil toevoegen, is dat de financieringsmix inclusief overige subsidies goed is. De eigen inkomsten zijn dan inderdaad een derde van de begroting in plaats van een kleine kwart.

Daarnaast oordeelt Van Eyck dat de gevraagde subsidieverhoging niet extreem is, maar 'een realiteitscheck'. De instelling haalt ter rechtvaardiging onder andere de extra subsidie in 2018 – 2020 voor alleen Rijksakademie en De Ateliers aan.

De raad constateert dat de beslissing van destijds een gegeven feit is; gedane zaken nemen geen keer. Bovendien zijn de extra middelen nu onderdeel geworden van de regeling. Daarmee is het subsidieplafond voor de categorie postacademische instellingen dus opgehoogd. De raad heeft alle plannen vanuit deze nieuwe context en met voor iedereen hetzelfde beoordelingskader beoordeeld.

Het volgende bezwaarpunt van Van Eyck is van inhoudelijke aard. De instelling stelt dat de kanttekening van de raad bij de thematische benadering van Van Eyck onterecht is. Van Eyck zegt er juist voor te waken

dat de deelnemer niet in dienst komt te staan van het centrale vraagstuk 'klimaaturgentie'.

De raad vindt de aanvulling waardevol en is blij te lezen dat de instelling het mogelijk beperkende karakter van een centraal thema wil voorkomen.

Tot slot stelt Van Eyck dat de raad een onterechte en kwetsende koppeling maakt tussen lagere inkomensklassen en de regio.

De raad is het niet eens met deze opmerking en meent dat er sprake is van een verkeerde tekstinterpretatie. Als hij schrijft dat hij benieuwd is hoe Van Eyck ook de sceptici denkt te interesseren, evenals bijvoorbeeld de lagere inkomensklassen die toch een belangrijke stempel drukken op de regio, dan bedoelt hij daarmee de regio Maastricht, waar Van Eyck is gevestigd, en niet de regio in het algemeen. De raad had dit duidelijker kunnen formuleren.

Mensen in een sociaaleconomisch zwakkere positie zijn overigens een doelgroep die de Code Diversiteit en Inclusie adresseert. In Maastricht en omgeving speelt armoede een relatief grote rol, blijkt ook uit cijfers van het Sociaal Cultureel Planbureau.

### ***Conclusie***

De Raad voor Cultuur ziet in de reactie van Van Eyck geen aanleiding zijn advies aan te passen.